

[Stein.]

her i Landet, der har nogen Ansvarsfølelse, som ønsker at holde Haanden over dem, der undtager sig deres Skattepligt. Ingen! Derfor er det lidt for letkøbt, naar den højtærede Minister vil skyde mig noget i den Retning i Skoene; og naar den højtærede Minister ganske ubestemt vifter med nogle store Skatteydere, som ogsaa skulde have trukket deres Midler ud for at spille fordækt, skal jeg dertil sige, at det ved jeg ingenting om. Jeg ved kun, at de Undersøgelser, jeg har foretaget — og de er foretaget paa adskillige Steder —, helt igennem viser, at det er de smaa Sparere, som har trukket deres Penge ud, og at det er de mange, mange smaa Sparebeløb, der er blevet til de mange Millioner.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødme og Fisk.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 91).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal tillade mig til det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødme og Fisk, saaledes som Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting. Lovforslaget vil i øvrigt være kendt af det høje Landstings Medlemmer, idet en tilsvarende Lov hidtil har været gældende og endnu gælder for en 2-aarig Periode, der udløber med denne Maanedes Udgang. Det, der her er Tale om, er da en Lov, der giver en ny 2-aarig Bevilling paa de heromhandlede Omraader.

Det foreslaas at stille 7 Mill. Kr. til Raadighed til Fordeling af Oksekød til trængende Personer og 9 Mill. Kr. til Fordeling af Flæsk og Svinekød samt 10 Mill. Kr. til Fremme af Hjemmeforbruget af Mælk og endelig 2 Mill. Kr. til Fremme af Hjemmeforbruget af Fisk.

Lovforslaget indeholder en Ændring

til Lovens § 5, idet man har udvidet den Kreds, der kan komme i Betragtning. Der stod tidligere, at der skulde tages Hensyn til Antallet af Børn, navnlig fordi det ogsaa drejede sig om Mælk. Nu hedder det, at der skal tages

„særligt Hensyn til paagældendes Forsørgelsesbyrde og, for saa vidt angaar Rentenydere, til saadanne, der ikke har væsentlige Midler ud over Renten“.

Der er dernæst i § 9 foreslaaet en Skærpendelse over for handlende, som misbruger Lovens Bestemmelser ved at udlevere andre Varer paa Kortene end dem, de lyder paa. Det er nu fastsat i § 9, Stk. 3, at man kan fratage en Forhandler, der gør sig skyldig i Overtrædelser, Retten til, saa længe Loven gælder eller i en begrænset Tid, at omsætte Varer paa Kort paa de Omraader, der her er Tale om.

Der var i Folketinget nedsat et Udvalg, hvor man bl. a. drøftede Spørgsmaalet om i Stedet for at gøre Loven 2-aarig kun at lade den gælde for 1 Aar, ud fra den Betragtning, at man ikke kunde vide, om det ikke paa et eller andet Tidspunkt vilde blive nødvendigt eller ønskeligt at ændre de forskellige Beløb. Under Forhandlingerne i det andet høje Ting blev der fra flere Sider fremsat Ønske om en Undersøgelse af, om det ikke var rigtigt helt at ophøre med at uddele Kød kort og saa overføre hele Beløbet til Mælkekort. I Udvalget blev der Enighed om, at man ikke skulde ændre Lovens Gyldighedsperiode, de 2 Aar, men samtidig var der Enighed om — hvad ærede Medlemmer af det høje Ting vil kunne se af Folketingsudvalgets Betænkning —, at saafremt der skete saa væsentlige Ændringer i Afsætnings- og Prisforholdene for Landbrugsvarer, at det maatte gøre Forandringer ønskelige, kunde Loven tages op til Revision.

Jeg vil gerne allerede nu bebude, at jeg, efter at man i det andet høje Ting har gennemført Lovforslaget om en ny Smørordning, agter ved anden Behandling at stille Forslag om at forøge det Beløb, der er til Raadighed til Uddeling af Mælk, med 1 Mill. Kr., altsaa fra 10 til 11 Mill. Kr.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bender: Det her omhandlede Lovforslag tager som bekendt Sigte paa at afløse Lov Nr. 374 af 22. December 1937, der udløber den 31. December, samt Lov Nr. 45 af 22. Februar 1939, der ligeledes udløber med denne Maanedes Udgang.

Lovforslaget maa anses for at være i høj Grad betimeligt og paakrævet, idet